

Nieuwsbrief KOG

nummer 19 | voorjaar 2022

Computer says no?

Een document dat geen ouder ooit te zien krijgt: Terug naar huis?

Het belangrijkste moment bij een uithuisplaatsing

Leest u:
https://defenceforchildren.nl/media/5940/20220113_rapport-terug-naar-huis.pdf

“Beslissingen over het perspectief van het pleegkind”
uit de richtlijn pleegzorg (versie april 2019)

“Neem binnen een voor het pleegkind aanvaardbare termijn een opvoedingsbesluit. Na een uithuisplaatsing volgt er binnen één maand een plan van aanpak door het zorgteam. In dat plan van aanpak wordt een termijn afgesproken waarin een opvoedingsbesluit wordt genomen. Dat besluit kan zijn het toewerken

Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders is een stichting door en voor gewone ouders en grootouders in contact met jeugdzorg. Ouders weten soms niet wat zij kunnen verwachten en hoe zij zich moeten opstellen. KOG wil deze ouders ondersteunen en adviseren. Daarvoor is er de website www.stichtingkog.info en de mogelijkheid met de contactpersonen te bellen of te mailen. De contactpersonen zijn geen advocaat, maar zij adviseren vanuit hun kennis van de praktijk van jeugdzorg. Vereniging KOG, opgericht in 1990, is in 2003 omgezet in stichting KOG. Secretariaat
Koninginneweg 90,
2012 GR Haarlem,
tel. 0235321223,
kog@upemail.nl
www.stichtingkog.info
ISSN 2215-0544

naar thuisplaatsing of het toewerken naar definitief opgroeien in een pleeggezin. Uitgangspunt is dat het opvoedingsbesluit binnen een halfjaar tot maximaal één jaar wordt genomen. In individuele gevallen kan hier in het ontwikkelingsbelang van de jeugdige beargumenteerd worden afgeweken. *De jeugdzorgwerker wordt in zijn besluitvorming geadviseerd door de pleegzorgbegeleider. (...)*

Bij het nemen van een opvoedingsbesluit zijn verschillende criteria van belang, maar het ontwikkelingsbelang van de jeugdige staat centraal. ... Ga over de criteria in gesprek met ouders, pleegkind, pleegouders en professionals die zijn betrokken bij de ouders en/of de pleegouders. *Maak als pleegzorgbegeleider en jeugdzorgwerker duidelijke afspraken wie deze gesprekken voert en door wie de wens van het pleegkind wordt vertegenwoordigd als het pleegkind deze nog niet zelf kan verwoorden (zo nodig door een bijzonder curator).”*

In gesprek met ouders? Wij hebben nog nooit van een ouder gehoord dat er gesproken was over het opvoedingsbesluit. Wij hebben ook nog nooit gehoord dat in het plan van aanpak de term opvoedingsbesluit of perspectiefbesluit voorkwam.

FJR januari 2017:
Artikel van mr D. v.d. Leij en mr W.H. van Wijk: Onderzoek in de jeugdzorg: het kind van de rekening?
“...Conclusie
In deze bijdrage is naar vo-

ren gebracht dat in het kader van een ots van de GI wordt verwacht dat gelet op de aanvaardbare termijn tijdig een besluit wordt genomen t.a.v. het opvoedperspectief van het kind. ... Mede gezien deze hoge kosten vinden in de praktijk de nodige onderzoeken buiten het landelijk kader FDJ plaats. ... In dat geval zijn de kwaliteitseisen afhankelijk van de beroepsgroep waar de onderzoeker bij is aangesloten. Indien de onderzoeker niet is aangesloten bij een beroepsgroep, gelden er in het geheel geen kwaliteitseisen. ...”
De onderzoeken worden dus gedaan door Jan en Alleman zegt KOG. Een GI zegt: een multidisciplinaire casuïstiekbespreking met jeugdzorgwerkers en een gedragswetenschapper. (zie hieronder)

Januari 2021:
Naar aanleiding van recent onderzoek heeft de RSJ (De Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming is een rechtsprekend en adviserend orgaan) geadviseerd ter zake het perspectiefbesluit een rechtspositieregeling voor ouders (en kind) te realiseren door wettelijke kaders vast te stellen, waardoor het perspectiefbesluit binnen drie maanden ter toetsing kan worden voorgelegd aan de kinderrechter.
Van de website van de RSJ: Wat zijn de gevolgen van het perspectiefbesluit?

Als het perspectief volgens de GI niet meer bij de ouder(s) ligt, heeft dit grote gevolgen voor de ouders en het kind. Zij zullen elkaar minder vaak zien. In de praktijk vermindert de omgang tussen ouders en kind na het perspectiefbesluit. De hulpverlening aan ouders

en kind verandert ook. De hulpverlening aan ouders zal zich niet meer richten op de thuisplaatsing, maar op het invullen van de rol van ouder op afstand. De hulpverlening aan het kind is gericht op een toekomst ergens anders dan bij ouders, bijvoorbeeld in een pleeggezin. Ouder(s) en kind kunnen niets doen tegen dit perspectiefbesluit. Er is geen mogelijkheid om het perspectiefbesluit (bij de rechter) ter discussie te stellen.

In het advies signaleert de RSJ enkele knelpunten met betrekking tot het perspectiefbesluit, wat zijn deze knelpunten precies?

De RSJ signaleert drie knelpunten bij het perspectiefbesluit:

1. Ouders en kind hebben geen mogelijkheid om het perspectiefbesluit door de kinderrechter te laten toetsen, bijvoorbeeld wanneer zij het niet eens zijn met het genomen perspectiefbesluit. Het perspectiefbesluit wordt pas besproken bij de kinderrechter op een →

Denkt u

(als u nog niet overgemaakt hebt)
aan uw bijdrage aan KOG voor 2022?

U blijft donateur door minimaal 20 euro over te maken op bankrekening NL 35 INGB 0009634691 t.n.v. Stichting KOG.

Zorgt u ervoor dat er een volledig adres op de overschrijving staat, dus ook huisnummer en postcode?

- zitting over de (verlenging van de) ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing. Het kan (soms) maanden duren voordat deze zitting plaatsvindt. Intussen heeft het perspectiefbesluit tot ingrijpende wijzigingen (in de hulpverlening) geleid.
- Ouders en kind worden soms wel, maar soms ook onvoldoende betrokken en gehoord bij de besluitvorming rondom het perspectiefbesluit. Ouders en kind lijken ook onvoldoende op de hoogte van het perspectiefbesluit en de gevolgen van dit besluit.
 - Als het perspectief volgens de GI niet meer bij de ouders ligt, verandert de hulpverlening zodanig dat de hulp en steun aan de ouders en het kind niet meer gericht is op 'terug naar huis'. Dit is in strijd met het doel van de maatregelen van de ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing.

Waarom is een rechtspositie-regeling zo belangrijk?
Het perspectiefbesluit heeft grote gevolgen voor het privéleven en familie- en gezinsleven van de ouders en het kind. De RSJ is van mening dat ouders en het kind betrokken en gehoord moeten worden bij de besluitvorming rondom het perspectiefbesluit. Een dergelijk ingrijpend perspectiefbesluit moet altijd getoetst worden door de kinderrechter.

Wat denkt de RSJ dat moet veranderen aan de huidige situatie?
Om de rechtspositie van ouders en kinderen en de rechterlijke toetsing te realiseren adviseert de RSJ het perspectiefbesluit wettelijk vast te leggen. Meer specifiek adviseert de RSJ dat het besluit (dat inhoudt dat terugkeer naar huis niet meer mogelijk is) binnen drie maanden wordt getoetst bij de kinderrechter. Dan kan ook geregeld worden wie het besluit neemt, hoe het wordt gemotiveerd en op welke wijze ouders en kind hierbij betrokken worden.

Op 25 maart 2021 heeft de Minister van Justitie gereageerd: "...Belangrijke beslissingen in de jeugdbescherming,

waaronder het perspectiefbesluit, moeten (kunnen) worden getoetst door de kinderrechter. Op dit punt onderschrijf ik het RSJ-advies volledig. Ik zie hiervoor mogelijkheden binnen het bestaande juridische kader voor de ots en gezagsbeëindigende maatregel (GBM). Daarnaast constateer ik dat het vraagstuk van het perspectiefbesluit sterk is verweven met de aanvaardbare termijn die door de wetgever is geïntroduceerd met de inwerkingtreding van de Wet herziening kinderschermingsmaatregelen op 1 januari 2015. Op dit moment wordt deze wet geëvalueerd. Ik wil de uitkomsten van dit onderzoek afwachten om te beoordelen of het wettelijk kader van de kinderschermingswetgeving aangepast moet worden."

Omdat er dus op korte termijn op dit punt niet veel te verwachten is van het Ministerie van Justitie heeft KOG op 8 februari 2022 een brief aan de Inspectie geschreven, uiteraard in de hoop dat de Inspectie met ons van mening is dat ouders kennis moeten kunnen nemen van het perspectiefbesluit voor het aan de orde zal komen bij de kinderrechter (zie elders in deze nieuwsbrief.) Op 27 april was er nog geen reactie, daarom is Alice Jansen een kopie van de brief persoonlijk gaan brengen.

RBZWB:2021:5357:
De rechtbank overweegt dat het EHRM op 10 september 2019 in de uitspraak 'Strand Lobben' (paragraaf 208 e.v.) kortgezegd heeft geoordeeld dat een kinderschermingsmaatregel in beginsel tijdelijk moet zijn, maar dat de belangen van het kind om, na het verstrijken van een aanzienlijke periode, zijn feitelijke gezinssituatie bij de pleegouders te kunnen voortzetten, kunnen prevaleren boven de belangen van de ouders bij gezinshereniging.

De rechtbank stelt vast dat tijdsverloop alleen inderdaad geen reden mag zijn om niet meer naar thuisplaatsing van een kind te werken, maar dat uit voornoemd arrest ook voortvloeit dat een afweging moet worden gemaakt tussen

de belangen van het kind en die van zijn of haar ouders.

De GI licht verder toe dat een opvoedbesluit een interne aangelegenheid van de GI betreft, dat tot stand komt in een multidisciplinaire casuïstiekbespreking met jeugdzorgwerkers en een gedragswetenschapper. Mede op basis van de rapportage van Inzet voor Zorg heeft de

GI het perspectiefbesluit in oktober 2020 genomen. De aanvaardbare termijn was op dat moment volgens de GI ook al ruim verstreken en de kinderen hadden behoefte aan duidelijkheid over hun toekomstperspectief. De GI heeft de Raad vervolgens verzocht onderzoek te verrichten naar de noodzaak van een gezagsbeëindigende maatregel. Er bestaat geen

Aan de Hoofinspectie Gezondheidszorg en Jeugd t.a.v. mevrouw drs A.J.M. van der Putten
Stadskantoor Utrecht
Stadsplateau 1
Utrecht

Omdat op de brief over het perspectiefbesluit aan de Hoofinspectie van 8 februari op 27 april nog geen reactie was gekomen, is Alice Jansen een kopie van de brief de volgende dag persoonlijk gaan brengen. Maar helaas ...

Haarlem, 8 februari 2022

Geachte Mevrouw,

Ouderorganisatie Stichting Kinderen Ouders Grootouders (KOG) informeert en ondersteunt ouders die te maken hebben met jeugdzorg. Wij komen het volgende probleem tegen en vragen hier uw aandacht voor:

Wanneer een kind uit huis geplaatst is wordt er een perspectiefbesluit genomen. Dit perspectiefbesluit wordt pas besproken bij de kinderrechter op een zitting over de (verlenging van de) uithuisplaatsing (de RSJ 18 december 2020 in het rapport Perspectiefbesluit in de jeugdbescherming). In Jeugdrecht nummer 3 2021 staat het artikel Actuele ontwikkelingen op het gebied van de Jeugdwet en jeugdbescherming van mr E. Lam en mr I.J.M. Schepens. Hierin Kinderbeschermingsmaatregelen, Perspectiefbesluit: "Het 'perspectiefbesluit' beantwoordt de vraag: kan een kind definitief wel of niet terug naar huis? **Het is feitelijk het belangrijkste moment bij een uithuisplaatsing in het gedwongen kader.**" Zie ook Rechtbank Amsterdam RBAMS:2020:2759: "...de rechtbank wijst erop dat een beslissing over het gezag niet door de GI maar door de rechtbank wordt genomen."

In een uitspraak van de Rechtbank Zeeland-West-Brabant (RBZWB:2021:5357) staat onder het kopje De Standpunten: de GI: "De GI licht verder toe dat een opvoedbesluit een interne aangelegenheid van de GI betreft, ..."

Een interne aangelegenheid? Een stuk dat pas besproken wordt op de zitting? En dat stuk gaat over het belangrijkste moment bij een uithuisplaatsing?

Wij menen dat er twee soorten geschriften bestaan: 1) werkaantekeningen, dus uitsluitend bestemd voor de ogen van de schrijver en 2) alle documenten, die samen het dossier vormen. Ouders hebben recht op inzage in het dossier.

Hoe kan een opvoedbesluit, of perspectiefbesluit, dus een stuk dat gaat over het belangrijkste moment bij een uithuisplaatsing, een interne aangelegenheid zijn?

Hopelijk kunt u deze kwestie voor ons verhelderen.

Met vriendelijke groet,
(T.P. Barendse-Cornelissen)
secretaris

mogelijkheid een dergelijk perspectiefbesluit ter toetsing aan de rechter voor te leggen.

Vraagt u de naam van de gedragswetenschapper die betrokken is geweest bij het opvoedbesluit.

Wij schamen ons een beetje over zo grote argwaan, maar het zou KOG niet verbazen als we een kwestie hadden

als de toeslagenaffaire: profileren en verder geen menselijk inzicht meer. Helemaal geen gedragswetenschapper.

Een donateur attendeerde ons op Suite4Jeugdzorg, dat gemeenten gebruiken in de Randstad:
<https://youtube.com/watch?v=tE6M2-KNGWs&feature=share>
en op: www.zorgflex.nl

Herziening van de aanvaardbare termijn voor terug naar huis

Op 14 april 2022 meldt het NJI:

De beroepsverenigingen NIP, NVO en BPSW zijn eigenaar van de richtlijn. Samen met het Nederlands Jeugdinstituut (NJI) werken ze aan een herziening. 'De formulering van de aanvaardbare termijn in de huidige versie is te dwingend', zegt Karlijn Stals van het Nederlands Jeugdinstituut. 'Dat gaan we aanpassen. Wat een aanvaardbare termijn is, hangt af van allerlei factoren. Daar kun je geen algemene regels voor geven. Wat vraagt een zorgvuldige afweging. Die maken professionals met het gezin. Daarbij moeten ze ook overleg met en tegenspraak van andere professionals organiseren. De nieuwe richtlijn kan dat beter uitleggen, en ook toelichten welke factoren meespelen in dat besluit.'

'De aanvaardbare termijn is bedoeld om een indicatie te geven van hoe lang je ouders en kinderen kunt laten wachten op een besluit. Bij dat besluit spelen allerlei fac-

toren een rol. Bijvoorbeeld de hechting van het kind, maar ook de ingezette hulp in het gezin en de resultaten daarvan.'

googelt u
<https://www.nji.nl/nieuws/begrip-aanvaardbare-termijn-in-richtlijn-uthuisplaatsing-herzien>

Het is prachtig dat hier nu naar wordt gekeken, maar juich niet te vroeg: "werken aan". Terwijl we wachten op het resultaat is een half jaar en een jaar bij uitstek iets voor een computer of "afvinker"!

Op 4 april 2022 heeft de Rechtbank Zeeland-West-Brabant beslist:

De beoordeling De rechtbank overweegt als volgt. Uit de overgelegde stukken en hetgeen is besproken tijdens de mondelinge behandeling blijkt dat iedereen het er over eens is dat nog steeds aan de gronden voor een ondertoezichtstelling van

St. KOG zoekt contactpersonen

die ouders kunnen informeren en ondersteunen in hun contacten met jeugdzorg.

We zoeken:
ouders die zelf ervaring hebben met jeugdzorg maar al weer uit de problemen zijn,
• die zich willen verdiepen in de jeugdzorgproblemen,
• die tijd hebben en goed kunnen luisteren,
• die binnen de kaders van KOG willen werken.

Dit is vrijwilligerswerk zoals alles bij KOG.

Voor informatie kunt u mailen of bellen naar Alice Jansen alicejansen@planet.nl of 030-2931056.

[minderjarige 1] , [minderjarige 2] en [minderjarige 3] wordt voldaan (artikel 1:255 Burgerlijk Wetboek). Ook is een machtiging tot uithuisplaatsing nog steeds in het belang van de verzorging en opvoeding van [minderjarige 1] , [minderjarige 2] en [minderjarige 3] noodzakelijk (artikel 1:262b BW). Over de noodzaak tot verlenging van die maatregelen bestaat geen discussie. Ook de rechtbank is van oordeel dat voldaan is aan de wettelijke criteria voor een verlenging van de maatregelen en zal de ondertoezichtstelling en de machtiging tot uithuisplaatsing van de minderjarigen verlengen.

In geschil is de termijn waarvoor de machtiging tot uithuisplaatsing van [minderjarige 1] , [minderjarige 2] en [minderjarige 3] moet worden verlengd en daarmee samenhangend de vraag of moet worden overgegaan tot een tegenonderzoek op grond van artikel 810a lid 2 Rv, zoals door de moeder is

verzocht. De GI stelt zich op het standpunt dat de aanvaardbare termijn ten aanzien van [minderjarige 1] , [minderjarige 2] en [minderjarige 3] is verstreken en dat het perspectief van de kinderen niet meer bij de moeder ligt. De GI heeft daartoe een zogeheten opvoedbesluit genomen. Dit is een interne beslissing van de GI die formeel niet ter toetsing voorligt aan de rechtbank. Dit besluit is mede gebaseerd op het onderzoek door Inzet voor Zorg. Inzet voor Zorg heeft in haar onderzoek dat in het voorjaar van 2021 heeft plaatsgevonden geadviseerd dat alledrie de kinderen in de basis in een ander gezin opgroeien. De moeder was het toen al niet eens met deze conclusie en voelde zich gesteund door de inhoud van de beschikking van 7 juli 2021. Nu de GI op dezelfde voet is doorgegaan en een opvoedbesluit heeft genomen in de lijn met dit onderzoek vraagt de moeder daarom nu om een tegenonderzoek. RBZWB:2022:1860

Een gezinshuis is geen pleeggezin

Een gezinshuis is volgens het Kwaliteitskader gezinshuizen "een kleinschalige vorm van jeugdhulp ... waar gezinshuisouders volgens het 24x7-principe opvoeding, ondersteuning en zorg bieden aan jongeren die tijdelijk of langdurig zijn aangewezen op intensieve en professionele hulpverlening als gevolg van beschadigende ervaringen en/of complexe problematiek".

Minstens een van de gezinshuisouders heeft een pedagogische achtergrond en ontvangt een inkomen uit o.a. de Wet langdurige zorg. Hij of zij wordt ondersteund door een multidisciplinair team. Een gezinshuisouder is een jeugdhulpverlener, het gezinshuis is een jeugdhulp-aanbieder waar bedrijfsmatig jeugdhulp wordt verleend, gefinancierd door de gemeente (art. 1.1 Jeugdwet.)

Ongeveer de helft van de gezinshuizen is zelfstandig ondernemer.

Kinderen in een gezinshuis hebben vaak eerder in een pleeggezin of residentiële groep gewoond. Kijkt u op www.jeugdzorgnederland.nl/actueel/jongeren-mogen-tot-21-jaar-in-gezinshuis-blijven

Wat doet het ertoe voor de kinderen? Een pleegkind kan

ook family life opbouwen met anderen dan zijn ouders. Daarom kan een kind in een pleeggezin met een ots na een jaar in het gezin alleen overgeplaatst worden door de GI met toestemming van de rechter. Hetzelfde geldt voor een kind onder voogdij van een GI als de pleegouder gebruik wil maken van zijn blokkaderecht. Met een kind in een gezinshuis kan dus in principe meer gesold worden dan met een kind in een pleeggezin.

De gevolgen van chronische stress

Als instanties de regie over jouw leven gaan overnemen, en als de dreiging bestaat dat je kind(eren) uit huis word(en)t geplaatst, dan leidt dat tot stress die als levensbedreigend wordt ervaren. Dit soort chronische stress heeft veel gevolgen. Je merkt het in je lichaam, in je gedachten, in je gedrag, in je gevoel. Bijvoorbeeld dat je afspraken vergeet, impulsief en emotioneel handelt, onhandige beslissingen neemt, papieren niet aanlevert etc. (Hier eventueel een voorbeeld noemen uit je eigen leven waarin je veel stress

wij te lang te veel stress hebben raken wij overprikkeld. We kunnen geen oplossingen meer bedenken, we leven bij de dag en reageren op wat op ons pad komt. We gaan van situatie naar situatie en verliezen ons vermogen om te sturen.

Mensen verschillen in hoe zij reageren op stress en zorgen. Dat heeft onder andere met aanleg en levenservaringen te maken. Je kunt zeggen dat er een gezond en een ongezond spanningsgebied bestaat. Dat ziet eruit zoals het plaatje hieronder:

ervaarde en uitleggen wat het met je deed.)

In een situatie van stress reageren we in een reflex. Dat betekent dat we het “verstandige” deel van ons uitschakelen om direct te reageren. Daardoor merken wij bijvoorbeeld dat het dan lastig wordt om verstandige beslissingen te nemen. Als

Ga eens bij jezelf na in welk deel jij je meestal bevindt. Ervaar je normale spanning, ben je vaak overprikkeld of juist onderprikkeld? Als je merkt dat jouw gevoelens en gedachten moeilijk beheersbaar zijn en je merkt dat je niet meer helder kunt denken en beslissingen kunt nemen, herhaal deze zinnen dan in je hoofd of hardop:

1. Ik merk dat ik niet helder kan denken en me gespannen/in paniek voel
2. Dit is een normale reactie die ook andere mensen in mijn situatie ervaren
3. Laat ik zo goed mogelijk voor mezelf zorgen

We gaan eerst stilstaan bij hoe je gevolgen van stress kunt herkennen bij jezelf. Dat kan heel handig zijn. Het helpt je namelijk om te bedenken dat wat je doet het effect is van stress, en dat het niet zozeer uitdrukt wie jij bent. Je hoeft het in die zin niet zo persoonlijk op te vatten als je bijvoorbeeld merkt dat je onhandige beslissingen neemt. Veel mensen in een situatie van chronische stress doen dat namelijk. Wat herken je bij jezelf van de volgende voorbeelden wat zorgen en stress met je doen?

- Het kost me moeite om problemen op te lossen
- Ik neem onhandige beslissingen
- Ik heb moeite om oplossingen te bedenken
- Ik vergeet veel
- Het is chaos in mijn hoofd
- Ik weet niet waar ik moet beginnen
- Ik doe niet wat ik van plan was
- Fysieke klachten zoals slapeloosheid, rugpijn,

- hoofdpijn etc.
- Constant gevoel van spanning rond het hart en de buik
- Ik kan moeilijk relativeren en word snel boos
- Ik voel me continu gespannen

Als je dit bij jezelf merkt, bedenk dan: ‘Dit is niet wie ik ben, dit is het gevolg van chronische spanning op mijzelf. Andere mensen in mijn situatie ervaren precies hetzelfde. Laat ik zo goed mogelijk voor mezelf zorgen.’

Naast het herkennen van het effect van spanning op jezelf, en het zorgen daarvoor, is het van belang dat je instanties vertelt wat er met jou aan de hand is. Als je merkt dat je onverstandige dingen zegt, als je afspraken niet nakomt, als je emotioneel wordt, leg dan uit aan de persoon van de instantie waar je mee te maken hebt: ‘Dit is niet wie ik ben. Wat je ziet is het effect van grote/langdurige stress op mijn gedrag?’ Eventueel kun je toevoegen: ‘Hoe kunnen jullie helpen om de druk te verlagen zodat ik weer zo goed mogelijk kan denken en handelen?’

Ellen Heuven

aanpak zijn. Hierin moet het moment staan waarop dit besluit zal worden genomen. Staat het er niet in? Vraag ernaar.

2) Op de **zitting bij de kinderrechter** ergeren ouders zich geweldig. Ze horen allerlei onzin, en zij hebben al in de stukken bewezen dat het anders is geweest. Hoe kan het dat de rechter daar geen waarde aan hecht? Heeft hij de stukken niet gelezen? Waarschijnlijk ligt het anders.

Ook andere vergelijkingen zijn mogelijk, zie De Groene Amsterdammer 15 juni 2017 pag. 36.

”Binnen de rechterlijke macht heerste de afgelopen jaren bovenal onvrede over de werkdruk en het werk zelf. In 2012 kwam er een Manifest van Leeuwarden tegen die werkdruk, onderkend door zeventienhonderd rechters. Na de sluiting van regionale rechtbanken trok in sommige gedupeerde

steden in 2015 een protest-in-toga door de straten. Door standaardisering en bureaucrativering en prestatiecontracten voelden sommigen zich, naar eigen zeggen, ‘productie-medewerkers in een koekjesfabriek’ dan wel ‘kippen in een legbatterij.’”

Als je je niet bezighoudt met wat ouders schrijven (de tegenpartij heeft immers de van belang zijnde feiten al volledig en naar waarheid aangevoerd) schiet je lekker op. Krijg je het in het prestatiecontract voorgeschreven aantal koekjes op tijd en keurig verpakt.

Toch wil je als ouder daar niet in meegaan. Maar zorg ervoor dat er geen nietes-welles ontstaat, en dat geldt ook voor rapporten van GI en RvdK.

Contactpersoon Harry Berndsen zegt hierover (enigszins bekort):

EFFECTIEF OMGAAN MET ONWAARHEDEN IN RAPPORTEN

Nogal wat mensen die met jeugdzorg, de Raad voor de Kinderbescherming, de (kinder)rechter, AMHK (Veilig Thuis) of een andere instantie te maken hebben treffen in de rapportages onvolkomenheden aan zoals weglatingen, onjuistheden, subjectieve interpretaties, aannames, onwaarheden of leugens. Onwaarheden zijn echter niet als vanzelfsprekend leugens. Een onwaarheid kan ontstaan door slordigheid, domheid, confabulatie, onzorgvuldige voorbereiding, gebrek aan wetenschappelijke kennis, bevooroordeeld luisteren of onbekwaamheid om waarneming en interpretatie te onderscheiden. Het zijn alle vormen van gebrek aan professionaliteit. Een onwaarheid wordt pas een leugen indien iemand bewust en opzettelijk onwaarheden uit. Een leugenaar kent dus de waarheid. Daarom komt liegen niet zo vaak voor in de jeugdzorgketen!

Ouders zijn geneigd zich met discussie en (tegen) bewijs te verzetten tegen onwaarheden die zij dikwijls als ‘leugens’ over hen ervaren. Dat leidt veelal tot een langdurige welles-nietes-situatie en/of tot klachtenprocedures, maar zelden tot wijzigingen in rapportages. Ouders wordt dan al snel en ten onrechte verweten “de strijd” met de instantie aan te gaan of niet in het

belang van hun kind(eren) te handelen. Maar bovendien wordt degene die voor de onwaarheden verantwoorde-lijk is in feite ontzien. Want het is aan degene die de onwaarheden uit om te bewijzen dat de onwaarheden toch waar zijn. De Raad en de GI zijn immers gehouden de van belang zijnde “feiten” compleet en naar waarheid aan te voeren. (Jeugdwet artikel 3.3). Dat betekent dat de over u gedane beweringen onderbouwd moeten zijn met feitelijke antwoorden op de onderstaande vragen. Indien die onderbouwing in rapportages ontbreekt is het verstandig om er schriftelijke vragen over te stellen. Beperk u dan tot echt grove onwaarheden die echt beschadigend en grievend zijn. Als voorbeeld van een onwaarheid uit een jeugdzorgrapport: “aanhoudende alcoholproblematiek van moeder.”

Per onwaarheid, hypothese, aanname etc. dienen in ieder geval de volgende vragen gesteld te worden:

1. Wat is er concreet vastgesteld?
2. Welke gekwalificeerde professional heeft dit vastgesteld?

Blijft het antwoord uit dan is er ongetwijfeld sprake van een onjuistheid/onwaarheid en overtreding van de Jeugd-wet artikel 3.3.

Kan of wil de rapporteur de vragen niet beantwoorden dan is er sprake van overtreding van de Beroepscode voor de jeugdzorgwerker (overtreding van de artikelen C, D, E, F en H.) en overtreding van de Jeugdwet artikel 3.3. In zo’n situatie kunt u

en Gezin. Het is het hof niet gebleken dat de regie over thans aanwezige hulpverlening in het gezin, die goed en naar ieders tevredenheid verloopt, niet even goed door het CJG in het vrijwillige kader kan worden uitgevoerd. 3.11.5.

De verbeteringen in de thuis- c.q. opvoedsituatie bij de moeder zijn opgetreden ondanks het feit dat nauwelijks uitvoering is gegeven aan de ondertoezichtstelling, hoewel deze inmiddels al een half jaar geleden is uitgesproken. Het hof heeft niet de

Beste donateurs

De ouders die ons bellen voor informatie en steun denken vaak dat zij het toevallig heel slecht getroffen hebben met jeugdzorg. Dat is niet zo. De verhalen die wij horen lijken heel erg op elkaar. Veel ouders ervaren hetzelfde in hun contact met jeugdzorg. Het kan erg helpen om andere ouders te ontmoeten die in hetzelfde schuitje zitten.

KOG wil daarom een dag organiseren voor donateurs waarop u ervaringen uit kan wisselen (lotgenoten-contact) en vragen kan

stellen en mogelijk ook een thema bespreken.

Deze dag zal in Utrecht gehouden worden op een nader te bepalen zaterdag.

Wilt u ons laten weten of u hier belangstelling voor hebt? En welke onderwerpen zou u willen bespreken?

Graag uw reactie naar alicejansen@planet.nl of per post naar Alice Jansen, Petrarcalaan 7, 3533CP Utrecht

dan overwegen een gesprek met de leidinggevende aan te gaan. Indien dat niet tot de gewenste situatie leidt kunt u vervolgens overwegen een klacht in te dienen bij de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd (SKJ), bij de beroepsorganisatie waaraan de rapporteur is verbonden of bij het Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg indien de rapporteur BIG geregistreerd is. Stel de vragen altijd schriftelijk en vraag ook schriftelijke beantwoording. Ook uw advocaat kan bij een klachten- of tuchtrechtprocedure of ter zitting bij rechtbank en gerechtshof deze vragen stellen.

NB. Stel de vragen in een zo vroeg mogelijk stadium. Als een rapport al bij de rechtbank ligt en zeker als de kinderrechter al een beslissing heeft genomen wordt het heel lastig om nog veranderingen aan te brengen. Als

er na een zitting veranderingen worden aangebracht dan is dat bewijs dat de rechter onjuist was geïnformeerd en loopt men de kans dat de rechtszaak geheel moet worden overgedaan. Dat zal dus zelden gebeuren.

En: blijf altijd beleefd, spreek niet respectloos. In een gesprek, ook bij een klachtencommissie (“die eikel daar”), met een grote mond bereik je niets. Er zijn rechters die het erger vinden als u zegt “het is gelogen” dan het feit dat er gelogen is. Zeg dan liever: volgens mij is het anders, namelijk Als u een vertrouwenspersoon meeneemt naar een gesprek, zorg er dan voor dat die niet de jeugdzorgwerker de oren gaat wassen. Bespreek dat van te voren!

Drs. H. Berndsen
Gedragswetenschappelijk en juridisch adviseur

verwachting dat thans wel op korte termijn voortvarend zal worden gewerkt aan het realiseren van de doelen van de ondertoezichtstelling: de gezinsvoogd is recent voor langere tijd uitgevallen en er is geen zicht op vervanging. 3.12.

Het voorgaande leidt ertoe dat de bestreden beschikking dient te worden bekrachtigd tot heden en voor het overige dient te worden vernietigd en dat het inleidende verzoek van de raad in zoverre dient te worden afgewezen, derhalve met ingang van heden.

GHSHE:2021:3814 (23-12-2021)

Probeer wat u wel redelijk vindt zelf te regelen

5.4 Met de ouders is besproken wat het alternatief voor een ondertoezichtstelling zou kunnen zijn. Het gaat weliswaar goed met de kinderen op school en ze lijken wat rust te vinden, maar ook de andere ontwikkelingsbedreigingen (die niet zozeer in de kinderen maar in het gezinssysteem zitten) moe- →

tips voor ouders

1) Als u de ouder bent van een uit huis geplaatst kind, vraagt u dan de naam van de gedragswetenschapper die betrokken is geweest bij het opvoedbesluit / opvoedingsbesluit / **perspectiefbesluit** (zie elders in deze nieuwsbrief). Als uw kind uit huis wordt geplaatst, moet er binnen een maand een plan van

→ ten worden weggenomen. De ontwikkeling naar volwassenheid van [de minderjarige] en [de minderjarige] staat anders de komende jaren nog zwaar onder druk. Daarnaast is het ter zitting ook duidelijk geworden dat zowel de vader en de moeder veel verdriet en onmacht ervaren. De huidige situatie kent alleen maar verliezers. Positief is dat beide ouders zich ter zitting bereid hebben verklaard om met professionele hulpverlening met elkaar in gesprek te gaan om tot een goed genoeg (parallel) ouderschap te komen. Om deze stap te kunnen maken, is afgesproken dat beide ouders ook hun partners bij de hulpverlening betrekken.

De ouders zien – met dit in het achterhoofd – een doorverwijzing naar het vrijwillige hulpverleningskader voor het voeren van systeemtherapie (met beide nieuwe partners die steun kunnen bieden) onder de leiding van [naam3], te [plaats], als een reële en goede optie. Zij zijn bereid hieraan mee te werken en zich hiervoor in te zetten. De GI heeft ter zitting aangegeven zich hierbij te kunnen aansluiten; ook in het gedwongen hulpverleningskader van de ondertoezichtstelling werd aan de inzet van soortgelijke hulpverlening gedacht. Omdat bij het hof voldoende vertrouwen bestaat dat de ouders de hulpverlening in het vrijwillig kader gaan oppakken, is het hof van oordeel dat niet langer aan het wettelijk criterium van de ondertoezichtstelling is voldaan. Vanwege de ontwikkelingsbedreigingen van de kinderen, is het wel van wezenlijk belang dat de systeemtherapie daadwerkelijk van de grond komt. Om pragmatische redenen is daarom afgesproken dat het hof de ondertoezichtstelling in stand zal laten voor de duur van een maand na heden, zodat de GI de ouders kan begeleiden naar deze hulpverlening in het vrijwillige kader. Zodra de ouders (en hun partners) zijn aangemeld voor de systeemtherapie, vertrouwt het hof erop dat zij de therapie zullen starten en afmaken en dat zij eventuele nodig geachte vervolgetherapie zullen doorlopen.

GHARL:2021:11179 (30-11-2021)

Nu gaat het thuis beter zodat uw kind terug kan komen, leg daar de nadruk op.

Desgevraagd heeft de GI aangegeven dat de huidige thuissituatie van de moeder niet onderzocht is. De zorg bestaat uit de problematiek van de moeder die langdurig en fors was. Er is lange tijd weinig stabiliteit geweest, waarbij de problemen van de moeder op de voorgrond stonden. Daar komt bij dat [minderjarige] zelf een beperking heeft, wat onderzocht moet worden. De vraag is of de situatie van de moeder stabiel genoeg is. Nieuw onderzoek naar de thuissituatie van de moeder zal zinvol zijn, maar het is niet de bedoeling dat [minderjarige] na thuisplaatsing en onderzoek opnieuw uit huis geplaatst moet worden. Dat zal schadelijk zijn voor hem. Bekeken zal moeten worden hoe dat onderzoek verricht kan worden zonder dat [minderjarige] van plek moet wisselen. De GI heeft desgevraagd nog aangegeven dat het diagnostisch onderzoek van [minderjarige] bij Accare vanaf iedere verblijfsplaats zou kunnen. Vanuit de hulpverlening komen er voorts geen signalen dat de moeder drugs zou gebruiken. Vanuit de GI is geen contact geweest met de behandelaar van de moeder.

Maar: Uit de stukken en de behandeling ter zitting is gebleken dat de moeder de afgelopen periode een positieve ontwikkeling heeft doorgemaakt op de gebieden die voor instabiliteit en onveiligheid van de thuissituatie van [minderjarige] zorgden. Daarnaast accepteert zij de hulpverlening van SIG, die wekelijks bij haar thuis komt. Gezien wordt ook dat de omgangswekenenden bij moeder goed verlopen en ook de kerstvakantie, waarin [minderjarige] negen dagen thuis is geweest, verliep goed. Daar komt bij dat de band tussen de moeder en [minderjarige] erg hecht is en dat [minderjarige] herhaaldelijk weggelopen is van [accommodatie jeugdhulp-aanbieder].

Gelet op het verleden is er een risico op terugval van de moeder in haar problematiek en dus ook een risico dat [minderjarige] weer uit huisgeplaatst moet worden. Alles afwegend vindt de kinderrechter – anders dan de Raad en de GI- dat dit risico met het toezicht, de hulp en de begeleiding van [minderjarige] en de moeder in de thuissituatie, beheersbaar is. Een uithuisplaatsing is daarom voor het doel van de ondertoezichtstelling niet noodzakelijk.

Gelet op het voorgaande is op dit moment niet voldaan aan de vereisten voor een uithuisplaatsing, zoals genoemd in artikel 1:265b, eerste lid, Burgerlijk Wetboek. De kinderrechter zal het verzoek tot verlenging van de machtiging uithuisplaatsing dan ook afwijzen. De kinderrechter gaat er vanuit dat de moeder in het belang van [minderjarige] met de GI blijft samenwerken, ook als het gaat om het diagnostisch onderzoek van [minderjarige] en dat zij de opvoedondersteuning thuis aanvaardt.

Tot slot geeft de kinderrechter de GI in overweging om alsnog onderzoek te doen naar de thuissituatie van moeder en als de uitkomst daarvan daartoe aanleiding geeft, het perspectiefbesluit te heroverwegen. RBNHO:2022:656 (14-01-2022)

Minderjarige kan zelf de rechter verzoeken de uithuisplaatsing op te heffen

Tijdens de mondelinge behandeling is met alle aanwezigen besproken of het voor een minderjarige mogelijk is om voor het eerst in hoger beroep via de informele rechtsingang verzoeken aan het hof voor te leggen. Het hof heeft na een korte schorsing mondeling uitspraak gedaan en als volgt beslist.

Het hof overweegt dat ingevolge de uitspraak van de Hoge Raad van 21 februari 2020 (ECLI:NL:HR:2020:321) een minderjarige voor het eerst in hoger beroep via de informele rechtsingang en zonder toestemming van zijn wette-

lijke vertegenwoordiger zich tot de rechter kan wenden. Dat [minderjarige 1] in de onderhavige procedure een verzoek heeft ingediend middels tussenkomst van mr. Erkens maakt dat niet anders, nu een dergelijk verzoek vormvrij is; de minderjarige kan ook zonder tussenkomst van een advocaat een verzoek indienen.

RBZWB:2022:71 (16-03-2022) (opheffing ots op verzoek van de minderjarige)

De beoordeling De kinderrechter kan een ondertoezichtstelling opheffen als niet meer wordt voldaan aan de wettelijke criteria (artikel 1:255 lid 1 BW). Zij kan dit onder meer doen op verzoek van de minderjarige die onder toezicht staat (artikel 1:261 lid 1 BW).

De kinderrechter heeft goed geluisterd naar [roepnaam mj] en naar wat alle anderen hebben gezegd. Zij ziet dat [roepnaam mj] het goed doet en dat is heel knap omdat de situatie tussen zijn ouders nog steeds erg moeilijk is. Dat is niet alleen erg vervelend voor zijn ouders, maar ook ontzettend lastig en ingewikkeld voor [roepnaam mj], [broertje] en [zusje].

Het is heel goed om te horen dat [roepnaam mj] zelf weer contact heeft gezocht met zijn moeder en dat hij dit contact in zijn eigen tempo verder wil opbouwen. Dat er zo lang geen contact is geweest, is namelijk wel zorgelijk.

Ondanks dat [roepnaam mj] op dit moment zelf geen behoefte heeft aan gesprekken met Pro6, begrijpt hij dat het belangrijk is voor [broertje] en [zusje] dat hij er wel af en toe bij is. Ook weet [roepnaam mj] de weg als hij zelf hulp nodig heeft.

Hiermee heeft [roepnaam mj] laten zien dat er zonder een ondertoezichtstelling gewerkt kan worden aan de zorgen die er zijn. De kinderrechter heeft daar vertrouwen in en is dan ook van oordeel dat niet langer wordt voldaan aan de voorwaarden voor een ondertoezichtstelling. Zij zal deze per direct opheffen (artikel 1:261 lid 1 BW).

Rechtsherstel voor toeslagenkinderen en -ouders

Hereniging van uithuisgeplaatste kinderen met hun ouders in de Toeslagenaffaire zou een topprioriteit moeten zijn. Niet echter voor D66 minister Weerwind (Rechtsbescherming). Dat blijkt uit zijn Kamerbrief van 31 maart 2022. ‘Hereniging’ is daarin benoemd als een “wens” van de ouders waaraan de procesbegeleiders van een Landelijk Ondersteuningsteam “een luisterend oor” moeten bieden en met wie de ouders “de mogelijkheden” kunnen bespreken. Welnu, die mogelijkheden zijn er niet.

De minister belast het politieke en publieke discours met vrijblijvendheden en wekt valse hoop bij ouders. Minister en jeugdbeschermers suggereren dat er heus wel wat meer aan de hand was in de gezinnen van de toeslagenslachtoffers – niet dat ene vinkje bij de belastingdienst, maar “andere problemen” noopten tot OTS en UHP (ondertoezichtstelling resp. uithuisplaatsing). De gedupeerde ouders zullen dit ervaren als *blaming the victim*. Na de gezinsontwrichting door uitzichtloze schulden, gevolg van de meedogenloze behandeling door de Belastingdienst, heeft Jeugdzorg die ouders met dezelfde meedogenloosheid ook nog eens hun kinderen afgenomen in plaats van hen “*hulp en steun [te bieden, erop] gericht de ouders zoveel mogelijk de verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding van hun kinderen te laten dragen*” zoals de wet in art. 1:262 lid 1 BW voorschrijft. De feiten zijn zoals ze zijn en de vraag wie de feiten heeft veroorzaakt (de Overheid dus) is rehtens niet relevant, zo is de heersende opvatting. (Even irrelevant is overigens het feit dat een OTS en UHP meestal meer kwaad dan goed doen). Er is een onderzoek toegezegd dat onmogelijk kan uitwijzen of het optreden van de Belas-

tingdienst en nalatigheid van Jeugdzorg al dan niet juist de oorzaak waren van die “andere problemen” en hoe rechtsherstel eruit zou moeten zien, nog daargelaten dat de reguliere kinderbescherming als geheel berust op een subjectief, dus onweerlegbaar, criterium “*ernstig in zijn ontwikkeling bedreigd*.” (Art. 1:255 lid 1 BW, maar wanneer is een kind naar wettelijke norm ernstig in zijn ontwikkeling bedreigd?).

Voor alle duidelijkheid: Op 18 oktober 2021 bracht het CBS naar buiten dat de voorafgaande 5 jaren in totaal 1.115 kinderen van gedupeerde ouders in de toeslagenaffaire uit huis waren geplaatst. Voor een juist beeld moet bedacht worden dat, in het jaar 2019 volgens het Factsheet Jeugdzorg Nederland in totaal 42.975 minderjarigen “jeugdhulp met verblijf” (OTS of via een drangtraject) ontvingen. Het onderhavige artikel heeft betrekking op de 1.115 uit huis geplaatste kinderen van ouders in de toeslagenaffaire. Het lijkt een goede gedachte om ons af te vragen hoe het zit met die grote groep van 42.975 uit huis geplaatste kinderen.

In strijd met de wet wordt na een UHP de facto ‘ouderont-hechting’ (een fictie) nage-

streefd door een omgangsregeling-onder-toezicht van een uurtje per maand of minder. Het verstrijken van de (volstrekt willekeurige) “*aanvaardbaar te achten termijn*” (art. 1:255 lid 1 sub a BW) maakt dat het gezag over de meeste Toeslagenkinderen al is overgaan naar een voogdij-instelling. (Als reactie op alle kritiek op het aanvaardbare termijnbeginsel gaat dat beginsel nu op richtlijnniveau anders geformuleerd worden maar in de wet blijft het staan – m.a.w. alles blijft zoals het was; de richtlijnpostellers (<gedragswetenschappers>) wanen zich wetgever in een door hen maakbaar geachte samenleving). De maatregelen van kinderbescherming vormen een fuik waaruit niet te ontsnappen is. De enige optie voor de ouders is een verzoek tot herstel in het gezag, maar dan moeten de ouders bewijzen dat gezagsherstel in het belang van het kind is - wederom een subjectief argument. Reden te meer om, net als de lichamelijke onaantastbaarheid (art. 11 GW), ook de onaantastbaarheid van het ouderschap in de grondwet op te nemen, zodat te allen tijde de (dan zware) bewijslast bij de jeugdzorginstanties ligt.

Kritiek op de onaantastbare werkelijkheid wordt door minister Weerwind steevast beantwoord met gratuite toezeggingen en misleidende formuleringen, zowel in zijn Kamerbrief als in de media. Weerwind: “Laat ik vooropstellen, het getal van 1.115 uithuisgeplaatste kinderen, waarover iedereen praat, is 420”. Daarmee ontregelde hij direct het debat over de uithuisgeplaatste kinderen in het TV-programma OP1 van donderdag 31 maart 2022. “Sorry, ik begrijp het even niet”, aldus Sven Kockelmann, en wijzend op de CBS-cijfers: “Er zit nogal een groot gat tussen 1.115 en 420. Waar zijn die andere kinderen dan?” Minister Weerwind: “We hebben die berekening opnieuw gedaan en zijn tot de conclusie gekomen dat je praat per eind 2020 over 420 kinderen in totaliteit”, suggererend dat de CBS-cijfers niet zouden kloppen of dat die andere kinderen

dankzij herbeoordeling met hun ouders zouden zijn herenigd. Wat hij verzweeg is dat die ontbrekende kinderen inmiddels op hun 18-de verjaardag zijn *gesaved by the bell*.

Het was de eerste van een reeks misleidingen waarmee minister Weerwind het debat in OP1 ontregelde. “En van die 420 kinderen dan, hoeveel daarvan zijn weer terug bij hun ouders?” vroeg Kockelmann. “Laat ik voorop stellen, ieder kind dat uit huis geplaatst wordt is al ernstig genoeg” sprak Minister Weerwind op zalvende toon, maar dat was geen antwoord op de vraag. Weerwind probeerde het nog met een politiek veilig geacht “dat ik dat niet weet”. Het niet weten van datgene wat door een minister geweten moet worden is normaliter een doodzonde. Maar minister Weerwind beriep zich op de golden bullet in jeugdzorgland: “privacy-redenen” die daaraan ten grondslag zouden liggen. Dat is natuurlijk de ongeloofwaardigheid ten top. Alsof het enkel noemen van het aantal vrijgelaten kinderen (te weten: nul) een privacy-schending zou opleveren. Voorts: aan ouders die zich zouden melden wordt gratis rechtsbijstand toegezegd, en nog wel “van een gespecialiseerd advocaat”. Saillant detail: die beloofde rechtsbijstand betrof de zaken tegen de *belastingdienst*. Inzake OTS en *uithuisplaatsingen* hebben ouders sowieso recht op gefinancierde rechtsbijstand van een in het jeugdrecht gespecialiseerd advocaat. En daarbij: een advocaat, gespecialiseerd of niet, heeft in jeugdbeschermingszaken geen enkele toegevoegde waarde.

Een ander saillant detail is dat D66-kamerlid Vera Bergkamp reeds op 6 oktober 2017 middels Kamervragen bij de voorganger van minister Weerwind vergeefs heeft aangedrongen op rehabilitatie of rechtsherstel en hereniging. Toen heette het dat er geen definitie te geven was van ‘onterechte uithuisplaatsing’. Nu geeft de minister ouders valse hoop door om dit (kentheoretisch) probleem heen te draaien. →

→ Kortom, het verweer van minister Weerwind bestaat uit vrijblijvendheden, niet bedoeld om rechtsherstel na het ongekend onrecht te realiseren, maar om zonder kleerscheuren de maatschappelijke storm van verontwaardiging door te komen. In politiek Den Haag draait alles om het redden van de eigen huid. Dat is precies de kern van de onder vuur liggende bestuurscultuur: het alom aanwezige "eigen huid eerst-principe" dient,

zo is ons in het coalitieakkoord beloofd, plaats te maken voor respect, eerlijkheid en openheid; misleiding na het halve waarheden in het debat en in het optreden naar de burger moet worden uitgebannen. Rechtsherstel kan niet gerealiseerd worden binnen het huidige reguliere wettelijke kader. Tegelijk is rechtsherstel van door de Staat toegebracht onrecht in een rechtsstaat van dwingende aard. Het zou moeten

beginnen met een Generaal Pardon van nietigverklaring van de betreffende rechterlijke uitspraken, zodat de kinderen terug kunnen naar hun ouders. Het is aan de wetgever om daar onverwijld een oplossing voor te construeren. Voorts moet het reguliere kader van de kinderschermingsmaatregelen in zijn geheel worden herzien, o.a. door de subjectieve grondslag 'ontwikkelingsbedreiging' te vervangen door meer objectieve grondslagen

voor interventie, integrale afschaffing van de door sociale wetenschappers opgestelde NJI-richtlijnen en door een noodwet tot afschaffing van de aanvaardbare termijn. Zolang het wettelijk kader niet op orde is wordt het niets met de verlangde politieke cultuurwijziging.

Mr.Ir. Peter Prinsen
oud-advocaat
www.peterprinsen.nl

het kan altijd nog gekk'er

"De moeder ziet niet in dat haar strijdlustige houding en het feit dat zij steeds procedures aanspant, een beschadigend effect heeft op de kinderen. Het is op dit moment in het belang van de kinderen dat er geen contact is."

Hoe kan een rechter meegaan in deze onzin? Kinderen onder de 12 merken niets van procedures. En zou een moeder die alles doet om je weer te zien, beschadigender zijn dan een moeder die het wel best vindt haar kinderen niet meer te ontmoeten?

Het delen van Raadsrapporten met de GI vóór de uitspraak over een mogelijke (eerste) OTS

Voorafgaande aan het uitspreken van een OTS zijn gezinsvoogden niet meer en niet minder dan elke andere willekeurige derde die niets te zoeken hebben in de rechtszaal. Tijdens het CJKO van 4-4-2019 is echter als volgt "afgesproken": (we we-

ten niet wat CJKO betekent, het heeft iets te maken met joint knowledge)
"Afgesproken is dat ouders vooraf een brief krijgen waarin opgenomen is dat rapport vooraf met GI gedeeld wordt, indien er geen bezwaar is."

Verzoek aan rechtbank om kritiek niet in bijzijn van ouders te uiten

In de notulen van het CJKO van 27-6-2019 staat o.a. het volgende:
"BJZ: onlangs een oefenrechtbank gehad over hoe op te treden ter zitting. Was positief met veel ruimte om te leren. ... Aandachtspunt is wel de toon van de kinderrechter naar de GI, dit kan problemen opleveren voor het draagvlak bij de ouders. Met name bij tijdelijke medewerkers. Oproep GI's aan rechtbank om eventuele kritiekpunten ook buiten de zitting om te bespreken."

Dit soort suggesties/verzoeken aan het adres van de rechtbank is ongehoord. De rechter moet zijn toon tegen de GI matigen omdat de (terechte) kritiek van de rechtbank "het draagvlak bij de ouders" kan beschadigen.

In het belang van het kind!

Een vader laat de GI weten,

wijs geworden door ervaring, dat hij geen mondelinge afspraken meer wil maar per mail of papieren brief. Als reactie wordt de omgang met zijn zoonje gehalveerd. Hij is bezig een nieuw huis te zoeken en heeft corona, dus kan niet altijd komen als dat van hem wordt verwacht. Hij geeft een datum waarop hij in ieder geval niet kan.

Per mail: als u er niet bent, zetten wij onmiddellijk de omgang met uw zoonje stop. Natuurlijk! Wij werken immers in het belang van het kind!

Perspectiefbesluit

Een vader van een uit huis geplaatst kind vraagt telefonisch naar het perspectiefbesluit of opvoedbesluit. Wat bedoelt u meneer? Nee hoor, zo iets hebben wij niet. Hij gaat proberen dit zwart

op wit te krijgen. Vraag liever niet telefonisch. Als je een mail stuurt is er kans dat je per mail antwoord krijgt. En nog beter: vraag of je advocaat het verzoek wil doen.

Beschermtafel

Uit het Eindhovens Dagblad van 29 maart 2022: **BESCHERM Tafel MOET OUDERS HOREN**
De regionale Beschermtafel is een overlegorgaan. De bedoeling is ouders te horen, voordat de leden (onder meer medewerkers van Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming) besluiten of de Raad voor de Kinderbescherming een onderzoek in moet stellen.

De vorige klacht van een Helmondse moeder leidde al tot scherpe kritiek van de Ombudscommissie. Haar werd onterecht verboden om een vertrouwenspersoon mee te nemen. Ook weigerde de Beschermtafel haar schriftelijke inbreng te lezen. De Ombudscommissie stelde onder meer voor om 'een onafhankelijke deskundige' erbij te halen. Deze aanbeveling nam de gemeente Eindhoven toen niet over.

Feit en interpretatie; houd toch uw mond

Toen mijn 90-jarige moeder na 6 weken ziekenhuis en revalidatie voor het eerst weer in haar woning kwam om te kijken of ze zich daar weer zou kunnen redden, zei ze: "O, wat klein". Niet raar als je een gewoon

tweekamer-flatje vergeleekt met de ruimtes in een ziekenhuis, vooral de hoogte. In het verslag lezen we later: 'Mevrouw herkent haar huis niet. Beginnende dementie'. We hebben er om gelachen en koffie gedronken met iets

lekkers. Wat kon ons die "diagnose" schelen, ze was weer thuis. In jeugdzorg zou zo'n "diagnose" verschrikkelijk gevolgen kunnen hebben. Wat is er precies gezegd of gebeurd? De conclusie dementie uit een simpele constatering als 'o wat klein' wordt in jeugdzorg makkelijk door onbekwame en

onbevoegde medewerkers tot feit gebombardeerd. Het sterkt ons in de overtuiging dat je niet moet gaan zitten babbelen. Zeg zo weinig mogelijk. (Hoewel we ook hebben meegemaakt dat iemand die op bezoek kwam bij zijn uithuisgeplaatste broertje uitsluitend op grond van zijn zwijgzaamheid verklaard werd tot misbruiker!)